

مشخصات لایحه

دوره هشتم - سال سوم

شماره ثبت:

۴۴۶

شماره چاپ:

۱۱۵۰

تاریخ چاپ:

۱۳۸۹/۴/۲۹

نام دفاتر:

مطالعات زیربنایی

مطالعات حقوقی

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۲۵۰۱۰۳۶۳

تاریخ انتشار:

۱۳۸۹/۵/۲۶

به نام خدا

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«لایحه موافقتنامه حمل و نقل هوایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و

دولت جمهوری کنیا»

با توجه به اهمیت حمل و نقل هوایی در افزایش میزان مبادلات تجاری و جابجایی مسافر و به منظور گسترش مشارکت در حمل و نقل هوایی بین المللی، لایحه موافقتنامه حمل و نقل هوایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کنیا جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی ارائه شده است.

بررسی مفاد لایحه

- در این لایحه اگرچه در بند «پ» ماده (۱) از شرکت هواپیمایی تعیین شده ذکر می‌شود که به میان آمده اما در هیچ جای موافقتنامه ضابطه دقیقی برای معرفی شرکت هواپیمایی به میان نیامده است.
- در ماده (۳) ضوابط مربوط به اجازه دادن، ناقص جلوه شده است و موارد امنیتی و نظم عمومی برای جلوگیری از فعالیت شرکت در نظر گرفته نشده است. در بند «د» ماده (۳) نیز شروع پروازها در اختیار شرکتها قرار گرفته که با توجه به اهداف این موافقتنامه مورد ایراد است.
- در بند «ه» ماده (۶) عبارت کنترل ساده معیاری عینی نبوده و تاب تفاسیر مختلف و اختلاف آفرین را دارد.
- درج عبارت با رعایت قوانین و مقررات داخلی خود اقدام بسیار مثبتی است که در جهت اجرای اصل یکصدوسی و نهم قانون اساسی اتخاذ گردیده است که لازم است در کلیه موافقتنامه‌های دوجانبه لحاظ گردد و نیازمند افزودن تبصره به ماده واحده لایحه مربوطه نباشد.
- در پیوست موافقتنامه ذکر شده است بهره‌برداری از نقاط واسط و ماورا که در هیچ جای این موافقتنامه تعریف نشده است، منوط به عدم اعمال آزادی پنجم حمل و نقل بین اینگونه نقاط و سرزمین طرف متعاقد دیگر است مگر آنکه در این خصوص بین دو طرف توافقی به عمل آمده باشد. باید در نظر داشت که این موافقتنامه باید به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد و می‌توان جهت تأکید نسبت به تصریح موضوع اقدام نمود.
- از آنجا که:

الف) هر دو دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کنیا عضو کنوانسیون هواپیمایی کشوری بین المللی هستند.

ب) سازمان هواپیمایی کشوری به عنوان مقام هواپیمایی در جمهوری اسلامی ایران، در این موافقتنامه اطلاق گردیده است.

ج) هر طرف متعاقد جهت انجام سرویس‌های هوایی بین المللی منظم به وسیله شرکت هواپیمایی تعیین شده طرف متعاقد دیگر، حقوقی از جمله پرواز بدون فرود از فراز سرزمین متعاقد دیگر، توقف در سرزمین مذکور به منظورهای غیر حمل و نقلی و بالاخره توقف در سرزمین طرف متعاقد به منظور سوار و پیاده کردن مسافر، بارگیری و تخلیه بار و پست را به طرف دیگر اعطا می‌کند.

د) مفاد این موافقتنامه به نحوی نیست که به شرکت هواپیمایی یک طرف متعاقد حق جابجایی مسافر، بار و پست در قبال مزد یا کرایه را در داخل سرزمین طرف متعاقد دیگر از نقطه‌ای به نقطه دیگر داده باشد.

ه) این موافقتنامه می‌تواند زمینه گسترش حمل و نقل هوایی با قاره آفریقا را بیشتر کند.

بنابراین با رعایت صرفه اقتصادی و در چارچوب منافع ملی، تصویب این موافقتنامه پیشنهاد می‌شود.